

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet Institutt for teknisk kybernetikk

Øving 3
Kompilering med GNU make

Revisjonshistorie

År	Forfatter
2020	Kolbjørn Austreng
2021	Kiet Tuan Hoang
2022	Kiet Tuan Hoang

I Introduksjon - Praktisk rundt filene

I denne øvingen får dere utlevert noen .c og .h-filer under source-mappen. Tabellen under lister opp alle filene som kommer med i source-mappen samt litt informasjon om dere skal endre på filene eller om dere skal la dem bli i løpet av øvingen.

Filer	Skal denne filen endres?
source/main.c	nei
source/drikke.c	nei
source/grønnsaker.c	nei
source/protein.c	nei
source/teco_krydder.c	nei
source/taco_lefse.c	nei
source/taco_saus.c	nei

II Introduksjon - Praktisk rundt øvingen

GNU make er et automatisk byggeverktøy som kan gjøre store prosjekter mer håndterlig. Automatisk bygging er spesielt nyttig dersom det tar lang tid å gjenkompilere hver eneste fil hver gang en fil endres. Med et automatisk byggeverktøy, kan man i praksis definere et forhåndsbestemt hierarki av hvilken filer som avhenger av hvilke andre filer. Med et hierarki, kan et automatisk byggeverktøy selektivt kompilere kun de filene som har endret seg og filene som er avhengig av de endrede filene.

I praksis har mange programmeringsspråk sine egne byggeverktøy: gb for golang,

Kiet Tuan Hoang Page 1 of 10

rake for ruby, mix for elixir, eller rebar for erlang. Fordelen med verktøy som *GNU make* (fra nå av kalt make) og ninja er at de ikke er bundet til et spesifikt språk. Dette gjør make veldig allsidig som fører til at make kan bygge hva som helst, så lenge brukeren kan kommandoene som skal kalles og i hvilken rekkefølge.

Introduksjon III gir en innføring i bruk av make. Oppgavene finner dere i seksjon 1. I tillegg er det inkludert mer informasjon i appendiks A som ikke er obligatorisk, men er nyttig for heis-labben for en mer elegant bruk av make. For mer informasjon om make, ligger manualen (utgitt av Free Software Foundation) ute på https://www.gnu.org.

III Introduksjon - Grunnleggende make

make bygger prosjektet utifra en Makefile (makefile er også godkjent, men har lavere prioritet enn Makefile). Denne filen definerer et forhåndsbestemt hierarki og består av et sett med regler - som enten er en målfil (en fil som skal bygges), eller et generelt mål (en oppgave som skal utføres, uavhengig av om sluttproduktet er en fil). Alle regler følger samme mønster:

mål: ingredienser oppskrift

III .1 Generell virkemåte

På starten av regelen er det definert et sluttprodukt (et mål). For å genere målet, forteller man make at en rekke ingredienser, spesifisert etter kolonen, er nødvendig. Dersom alle disse ingrediensene er å oppdrive, vil make følge oppskriften spesifisert under. Om en eller flere ingredienser mangler, vil make forsøke å finne mål som kan bygge dem. Viktig at det bare er ett eneste tabulatorinnrykk mellom starten av linjen og stegene i oppskriften!

Et eksempel på en regel for å genere filen main.o, kan sees her:

```
main.o : main.c constants.h
gcc -c main.c -o main.o
```

Denne snutten leses slik: "Filen main.o avhenger av filene main.c og constants.h". For å bygge main.o, kalles gcc -c main.c -o main.o. Om hverken main.c eller constants.h har endret seg siden make sist bygde main.o, vil ingenting skje.

I motsetning til reelle mål, har man også oppgaver som skal fullføres, men som i seg selv ikke produserer en håndfast fil (veldig vanlig å definere disse reglene med deklarasjonen .PHONY):

.PHONY: clean clean :

Kiet Tuan Hoang Page 2 of 10

Deklarasjonen .PHONY er egentlig ikke nødvendig så lenge man ikke har en fil som er kalt clean i prosjektet. Det er uansett anbefalt å bruke .PHONY for leselighet. I tillegg til at denne regelen ikke produserer en håndfast fil, så er ikke clean avhengig av noen filer, fordi den ikke spesifiserer noe bak kolonen. Akkurat denne kommandoen er spesielt nyttig, ettersom den fjerner alle objektfilene som har blitt kompilert.

III .2 Nøstede regler

Det er vanlig å nøste regler. Et eksempel kan sees under:

```
taco : ost.o lefse.o saus.o protein.o
    gcc -o taco ost.o lefse.o saus.o protein.o

ost.o : ost.c
    gcc -c ost.c

lefse.o : lefse.c
    gcc -c lefse.c

saus.o : saus.c
    gcc -c saus.c

protein.o : protein.c
    gcc -c protein.c
```

Dette er en regel for å bygge en tacosimulator taco, som avhenger av en rekke filer (ost.o, lefse.o, saus.o, protein,o) som må kompileres før den den kjørebare filen i seg selv kan bygges. Hvis ikke alle objektfilene er til stede, vil make fortsette å lete nedover for å finne en regel for å bygge det som mangler. I dette tilfellet vil make prøve å bygge taco først. Dersom ost.o ikke finnes vil make kompilere ost.o ved å lete nedover i koden. Deretter vil make fortsette med taco-regelen.

I utgangspunktet er det viktig å spesifisere hvilken av reglene som skal kalles. Dersom man kaller make fra kommandolinjen, vil make finne den første regelen som ikke starter med et punktum, og så forsøke å utføre den. Alle andre regler vil bli ansett som hjelperegler for toppmålet.

Det er hovedsakelig to måter å overstyre denne oppførselen på: Først og fremst kan man manuelt spesifisere hvilken regel make skal behandle, ved å kalle eksempelvis make tiles.o. Den andre måten er å spesifisere en variabel kalt .DEFAULT_GOAL i makefilen. I følgende eksempel vil production bygges, med mindre man eksplisitt ber om debug, selv om debug er definert før production:

.DEFAULT_GOAL := production

Kiet Tuan Hoang Page 3 of 10

hvor -00 -g3 er vanlige flag som blir gitt til gcc for å kompilere main.c. -00 reduserer tiden det tar for å kompilere koden, mens -g3 brukes for å generere debugging informasjon. I noen situasjoner kan det være lurt å ikke kompilere gcc med -00 fordi det fjerner muligheten til å optimalisere ytelsen til koden.

III .3 Variabler i regler

For å ikke ha unødvendig *boilerplate* i reglene, er det vanlig å definere variabler som blir substitutert inn med dollartegnet (\$). Et eksempel kan sees under:

```
OBJ = ost.o lefse.o saus.o protein.o
taco : $(OBJ)
    gcc -o taco $(OBJ)
```

Konvensjonen er å definere variabler med store tegn (kommer fra *shellscripting*), men det er opp til brukeren om denne konvensjonen følges eller ei.

III .3.1 De to variabel variantene

make har to forskjellige varianter av variabler - rekursive og enkle. En rekursiv variabel ekspanderer til hva enn variabelen referer. For eksempel, vil default i kodesnutten under, skrive ut variabelen LEFSE, som referer til variabelen MEL, som igjen referer til variabelen KORN, som til slutt inneholder strengen "karbohydrater". I dette tilfellet vil output være strengen "karbohydrater" dersom man kaller make.

```
LEFSE = $(MEL)
MEL = $(KORN)
KORN = "karbohydrater"

default:
    echo $(LEFSE)
```

Problemet med rekursive-variabler er at man ikke kan skrive koder som dette:

```
CFLAGS = $(CFLAGS) -00 -g3
```

Denne kodesnutten vil føre til en evig løkke. For å realisere denne type oppførsel

Kiet Tuan Hoang Page 4 of 10

kan man bruke *enkle* variabler. Enkle variabler settes med enten := eller ::= ^{1} :

```
X := "sjokolade"
Y := "$(X)kake"
X := "gulrotkake"
```

Når make kommer over denne kodesnutten, finner den verdien av variablene, og bruker så disse verdiene i resten av byggeprosessen. Denne koden er derfor ekvivalent med denne:

```
Y := "sjokoladekake"
X := "gulrotkake"
```

III .3.2 Måter å sette variabler

I tillegg til at make har to forskjellige variabelvarianter, er det mange mulige måter å sette verdiene på disse på. Om man ønsker at en variabel får en verdi, men bare hvis den ikke allerede er definert, bruker man ?=. For å legge til ledd i en variabel, kan += brukes. For å kjøre et shellscript og tilegne resultatet til en variabel, brukes !=. make har i tillegg støtte for avdefinerisering av en variabel med deklarasjonen undefine. make kan også definere multilinjevariabler slik:

```
define LINES =
"Linje en"
$(LINJE_TO)
endef
```

III .3.3 Spesielt lange variabellister

Dersom man har spesielt lange variabellister, er det mulig å bruke \ for å signalisere at linjen ikke ender selv ved et linjeskift. Sett nå at taco bestod av flere filer enn ost, lefse, saus, og protein. Man kan da definere OJB som:

```
OBJ = ost.o lefse.o saus.o protein.o tacokrydder.o\
avokado.o rømme.o bønner.o nachos.o mais.o\
paprika.o løk.o olje.o
```

III .4 Infererte regler

GNU make har en stor fordel når det kommer til kode som er skrevet med C eller C++. make vil anta at en fil kalt kardemommete.o avhenger av en tilsvarende kardemommete.c-fil. Videre vil make anta at kompilatorflagget -c brukes for å genere objektfiler.

Kiet Tuan Hoang Page 5 of 10

¹GNU make støtter begge, og de er ekvivalente, men POSIX definerer kun ::=

Dette kan brukes for å simplifisere taco-eksempelet. Det eneste som gjenstår er å fortelle make hvilken kompilator som brukes. Dette vil make klare å tyde ut fra hvilken kommando som lenker sammen objektfilene - automatisk. taco-eksemplet kan dermed simplifiseres til:

```
OBJ = ost.o lefse.o saus.o protein.o

taco : $(OBJ)
        gcc -o taco $(OBJ)

ost.o :
lefse.o :
saus.o :
protein.o :
```

Siden objektfilene ikke avhenger av noe annet enn de korresponderende .c-filene, er det nok å skrive:

```
OBJ = ost.o lefse.o saus.o protein.o

taco : $(OBJ)
    gcc -o taco $(OBJ)
```

Om alle objektfilene viser seg å avhenge av verdiene som er definert i råvare_pris.h kan dette beskrives enkelt slik:

```
OBJ = ost.o lefse.o saus.o protein.o

taco : $(OBJ)
        gcc -o taco $(OBJ)

$(OBJ) : ravare_pris.h
```

Det er diskutabelt om denne måten å lage make-filer er å foretrekke, siden det ikke lenger er helt klart hva som skjer - men til syvende og sist er det rett og slett et spørsmål om personlig smak.

III .5 Betingelser i regler

Akkurat som i vanlige programmeringsspråk, kan man bruke betingelser for å teste en betingelse før en handling/regel blir utført. Betingelser kan være veldig nyttige, spesielt om man har et prosjekt som skal kunne bygges på forskjellige plattformer². Et eksempel på dette kan sees under:

```
GCC_LIBS = -lgnu
DEFAULT_LIBS = -lsystem_specific
```

Kiet Tuan Hoang Page 6 of 10

²Om man først skal støtte flere plattformer, er nok verktøyet cmake verdt å ta en titt på.

hvor ifeq betyr if equal. Det er ikke nødvendig med en else for å bruke ifeq og en else if bruker syntaksen for else med ifeq foran:

```
ifeq ($(CC), gcc)
        LIBS = $(GCC_LIBS)

else ifeq ($(CC), clang)
        LIBS = $(CLANG_LIBS)

else
        LIBS = $(DEFAULT_LIBS)

endif
```

I tillegg støtter *GNU make* også andre tester enn ifeq: eksempelvis ifneq for test av ulikhet, ifdef for å teste om noe er definert, eller ifndef for å teste om noe ikke er definert. For ifdef og ifndef tar operatoren kun ett argument, ikke to:

1 Oppgave (100%) - Grunnleggende make

Deres oppgave er å skrive en enkel makefil for å bygge den utleverte koden. Makefilen skal ha følgende spesifikasjoner:

- a Makefilen skal inneholde to regler, i denne rekkefølgen:
  - (a) clean
  - (b) taco

Regelen clean skal være et uekte mål, mens taco skal bygge seg selv.

- **b** Filens default goal skal være taco.
- c Definer variabelen CC til å være gcc. Denne variabelen skal ikke tilegnes rekursivt.
- **d** Definer variabelen CFLAGS til å være -00 -g3. Denne variabelen skal ikke tilegnes rekursivt.

Kiet Tuan Hoang Page 7 of 10

- e Definer en variabel for alle objektfilene taco er avhengig av (hva dere kaller variabelen er opp til dere). Objektfilene er:
  - (a) taco_krydder.o
  - (b) taco_saus.o
  - (c) taco_lefse.o
  - (d) protein.o
  - (e) grønnsaker.o
  - (f) drikke.o
  - (g) main.o
- f Regelen clean skal fjerne alle objektfilene (Hint: kommandoen rm).
- g Regelen taco skal bygge programmet taco ved å lenke sammen objektfilene. Dere skal bruke variablene CC og CFLAGS, samt objektvariabelen dere definerte.
- h Makefilen skal bruke den spesielle variabelen \$@

Når dere er ferdige, skal dere bygge den utleverte koden med makefilen for en læringsassistent. For å kjøre filen kan dere bruke ./taco <elevens-navn> hvor elevens-navn er input til programmet. Når dere får til dette, og kan kjøre programmet, er dere klare for godkjenning.

A Appendiks - Mer avanserte funksjoner

Oppgaven dere nå løste var gjort med 'brute force'. Dette funker, men det finnes andre elegante løsninger. Disse løsningene er basert på mønstergjennskjenning og dedikerte kilde- eller byggemapper.

Sett at man har et prosjekt som heter pizza. Prosjektet består av kildefilene main.c, pizza_bread.c, pizza_sauce.c, og pizza_topping.c. For å holde oversikt er det lurt å ha en dedikert kildemappe der man lagrer kildekoden til prosjektet (vanligvis blir denne mappen kalt source). I tillegg er det også ønskelig å ha en mappe for alle kompilerte artefakter (vanligvis blir denne mappen kalt build).

I toppnivåmappen har man makefilen og det ferdige programmet:

pizza
__Makefile
__build
__main.o
__pizza_bread.o
__pizza_sauce.o
__pizza_topping.o

Kiet Tuan Hoang Page 8 of 10

```
source
__main.c
__pizza_bread.c
__pizza_sauce.c
__pizza_topping.c
```

Det eneste man trenger for å bygge pizza er kildefilene (source) og makefilen. Det er derfor ønskelig å kunne automatisk opprette byggemappen (build) om den ikke finnes. Dette kan gjøres med en *order-only prerequisite*. Når man beskriver hvilke filer make trenger for å bygge et mål, kan man bruke vertikal pipe (|) for å fortelle make at avhengigheten kun trenger å eksistere:

Alle avhengigheter som kommer etter |-tegnet vil kun bygges dersom de enten ikke allerede finnes, eller om man eksplisitt ber make om å bygge det bestemte målet. Dette er nyttig for å automatisk opprette byggemappen om den ikke finnes.

For å lage en regel om at kompilerte filer skal legges i byggemappen må man overstyre de infererte reglene ved å bruke mønstergjenkjenning. Mønstergjenkjenning brukes for å lage en generisk regel for hvordan en .c-fil skal kompileres. For mønstergjenkjenning, brukes tegnet %. Et eksempel på grunnleggende mønstergjenkjenning kan ses under:

```
%.o: %.c
gcc -c $< -o $0
```

hvor \$0 og \$< er automatiske variabler. \$0 referer til målet som blir generert ved å kjøre regelen, mens \$< referer til første avhengighet i regelen. Akkurat denne regelen definerer byggeprosessen slik at en hvilken som helst .o-fil blir generert ved å kompilere den tilsvarende .c-filen med gcc. Mønstergjenkjenning og order-only avhengigheter kan kombineres elegant for å automatisk kompilere .c-filene inn i den dedikerte byggemappen:

```
build/%.o : %.c | build
gcc -c $< -o $@
```

For å gjøre prosessen mer lettvint, er det greit å definere alle avhengighetene (main.c, pizza_bread.c, pizza_sauce.c, og pizza_topping.c) i en dedikert regel som referer til variablene. Dette gjøres ved å kombinere mønstergjenkjenning og substitusjon:

```
SOURCES := main.c pizza_bread.c pizza_sauce.c pizza_topping.c

SRC := $(SOURCES:%c=source/%c)
```

Kiet Tuan Hoang Page 9 of 10

Denne deklarasjonen vil ta alle .c filene fra variabelen SOURCES og legge til mappeprefikset source. Dermed trenger man ikke å skrive alle avhengighetene (main.c, pizza_bread.c, pizza_sauce.c, og pizza_topping.c) for hver enkel fil, men man kan bare bruke variabelen SOURCES. Den komplette makefilen for pizza består av følgende kode:

```
SOURCES := main.c pizza_bread.c pizza_sauce.c pizza_topping.c
BUILD_DIR := build
OBJ := $(SOURCES: %.c=$(BUILD_DIR)/%.o)
SRC_DIR := source
SRC := SOURCES:\%.c=S(SRC_DIR)/\%.c)
CC := gcc
CFLAGS := -00 -g3 -Wall -Werror
.DEFAULT_GOAL := pizza
pizza : $(OBJ)
   $(CC) $(OBJ) -o $@
$(BUILD_DIR) :
   mkdir $(BUILD_DIR)
$(BUILD_DIR)/%.o : $(SRC_DIR)/%.c | $(BUILD_DIR)
   $(CC) -c $< -o $@
.PHONY : clean
clean:
   rm -rf $(.DEFAULT_GOAL) $(BUILD_DIR)
```

Kiet Tuan Hoang Page 10 of 10